

KABAŞ , Özer

Mersin'de, 1 Mayıs 1934 günü doğan Kabaş, Orta ve Yüksek öğrenimini Robert Kolej'de geçirdi (1946 - 1957) ve Makine Mühendisliği Bölümünü tamamladı.

Bu öğrenimi sırasında, resim öğretmenleri olarak da Ressam Ali Sözen ve Ressam İlhami Demirci'den eğitim gördü.

Robert Kolej 'Plastik Sanatlar Kulübü' Başkanlığı sırasında (1957) İstanbul Amerikan Haberler Merkezinde bir 'Grup' Seramik Sergisinin açılmasını sağladı. Kolejliler sanatçılara seramik tekniğini öğreten, Göksu deresindeki seramikçi 'Mithat Tokay'ın da katıldığı bu sergiden bir pembe tabak, Unesco'nun düzenlediği 'Dünya Genç Sanatçıları Sergisi'ne Özer Kabaş'ın yapıtı olarak seçilmiştir.

Sonra Özer Kabaş, Yale Design School/Yale Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümüne girer (Ekim, 1957). Burada, Bauhaus'ün ünlü hocalarından Josef Albers'ten (Bölümün Başkanı idi) dört yıl, Rico Lebrun'dan bir yıl öğrenim geçirdi. Resim ve gravür dallarındaki bu öğreniminin yanısıra, 1962 yılında yurda dönmesinden önce de Özer Kabaş'ın 'Desen Dalı'nda birincilik ödülü aldığı; New York Borgenkht Galerisinde bir Gravür Grubu sergisine katıldığını ve özellikle 1961 yılında Ross Talalay, New Haven'de ilk Kişisel sergisini gerçekleştirdiğini notlamak gerekir.

Yıllık Devlet Resim ve Heykel Sergisine (1963) verdiği 'Yatan Çıplak' adlı yapıtı geri çevrilen Özer Kabaş, Robert Kolej Yüksek Okulu'na 'Kültür Faaliyetleri' yönetmeni olarak girdi (1964) ve bu arada öğrenci birliğinin kurulmasına, Kültür Festivallerinin ve de Hisar Kısa Film Yarışmasının başlamasına katkı getirdi.

Ders vermeğe başladığı yılın (1965) Mart ayında Ülkede ilk Kişisel sergisini, İstanbul Türk-Alman Kültür Merkezinde oluşturan Özer Kabaş, günümüze uzanan çabalarında şöyle bir çizelgeyi veriyor:

1965, Ağustos, XI. Uluslararası Kültür Festivali Sergisi Gravür dalında Birincilik Ödülünü aldı,

1966, Amerika B. Devletlerinden gelen Ben ve Abbey Grey Tesisinin seçtiği «Çağdaş Genç Türk Ressamları - Desen» Sergisine katıldı (1965 sergisindeki iki desen ile), Bu sergi A.B.D.ni dolaştı ve ardından desenleri Tesisin koleksiyonlarına girdi.

'Çağdaş Türk Ressamlar Cemiyeti'nin çeşitli sergilerine katkı getirdi,

1967, Birinci HİSAR Kısa Film Yarışması, 16 mm dalında 'İstanbul Hatırası' adlı film ile Birincilik Ödülünü kazandı (Yeni Cami parkını konu alan bu film, Devlet Film Arşivindedir),

1968, Beyoğlu Belediye Şehir Galerisinde Üçüncü Kişisel Resim ve Gravür sergisini gerçekleştirdi,

1969, 1968 sergisinden iki resim ve diğer bir çok Türk sanatçısının resmi New York State Üniversty Müzesi tarafından seçildi, bu sergi A.B.D.ni dolaştığı gibi, aynı kurum tarafından diğer çeşitli ülkelerde de yineleni,

Temmuz, Ressam Altan Gürman ile birlikte Marmara Adası Mermere Ocakları ve tarihleriyle ilgili Belgesel filmi çekip, tamamladı,

1971, 'Temel Sanat Eğitimi' dersi için Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'ne çağrıldı ve bir süre sonra kadrosunu oraya geçirdi,

1974 yılları arasında kardeşlerine yardım etmek için Urart Atelyeleri'nin kuruluş planlaması ve tasarım dizayn sorumluluğunu iş yoluna girinceye dek üstlendi. Üç yıl boyunca da 'Modern Ku-

İçindekiler

1. Sunu

2. Soyadı sıralamasında elliüç sanatçı :

Acar, Kuzgun; Abaş, Nuri; Akakıncı, Tamer; Akakıncı, Tangül; Akarsu, Mediha; Akpınar, Nazan; Altınova, Tefrika; Arel, Maide; Arel, Şemsi; Arsan, Kâzım; Atamer, Nihal; Atmaca, Cavit; Aydemir, Kadrünnisa; Ayiter, Şerefür; Aykut, Mazhar; Bater, Cafer; Bengisu, Lerzan; Bezeyiş, Şadan; Bilişik, Hüseyin; Bingöl, Gönül; Boylu, Ferhunde; Çıray, Refia Edren; Derman, Gül; Dikmen, Şükriye; Dilâver, Sadri; Erdiren, Şükrü; Erimez, Dinçer; Firat, Ertuğrul Oğuz; Gerçin, Ruzin; Gerez, Josef Habib; Görey, Yavuz; Güvenç, Cemal; İslimyeli, Nüzhet; Işık, Şükriye; Kabaş, Özer; Kalay, Necdet; Keseroğlu, Ziya; Kıran, Türkân; Köktürk, Müşerref R.; Kurtoğlu, Ayhan; Nigâr, Metin; Nigâr, Nazmiye; Özkaygısız, Sibel; Öztürk, Tülin; Pajonk; Kâinat Barkan; Rador, Türkân Sılay; Saleri, Kristin; Sumer, Ayetullah; Şanda, Hilâl; Ulutaş, Nevin Göker; Uygur, Burhan; Velioglu, Süleyman; Zâfir, Saadet.

GÜNÜMÜZ ELLİ ÜÇ TÜRK SANATÇISI

yumculuk Dizayn'ı yaptı.

Bu dönemde gene, nitelik açısından sevdiği bazı resimlerini gerçekleştirdi,

1973, Akbank'ın Yaratıcı gücü teşvik amacıyla düzenlediği Yarışmaların 8. olan 'Seramik ve Metal Sanat İşleri' ödülmesinde Metal Dalı, 3. Ödülünü kazandı,

1975, Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde Yeterlilik tezi olarak «Tüm Çevresel Gerçekçilik» adını taşıyan çalışmasını tamamladı ve bu yapıtı basılmak üzere bulunuyor,

1976, Ocak, 'İstanbul'dan Altı Ressam' adlı Grup'un Ankara Devlet G. Sanatlar Galerisinde oluşturduğu sergilemeye yapıtlarile katıldı,

Kasım, İstanbul Tıglat Sanat Galerisinde aynı Grup sergisini yinlediler,

1977, 1978, 'Çağdaş Türk Resmi Sergisi', İstanbul Arkeoloji Müzeleri Organizasyonuyla New York Türkevi Sergisine katkı getirdi,

Özer Kabaş, izlenildiği gibi çok yönlü bir kimlik, bir durmacasına araştırmalar yürüten sanatçı duyarlılığı taşıyor. Ülkemizdeki ilk kişisel sergisinde 'Yağlıboya ve Çiziler'ini ilkin izleyiciye ulaştırırken, şöylesi bir değerlemenin içindeydi:

«...Resim ve çizgi sergisinde yağlıboya çalışmaları yanında, siyah-beyaz olarak ortaya koyduğu çizileri, yer yer kesme ve yapıştırma düzeni içinde daha tutarlı ve dengeli görünmekte. Bu dengenin biraz da siyah-beyaz çalışmanın kendisinin geldiği söylenebilir de, soyutlama arayışları olarak bir ayrık değere vardıkları gözden kaçmıyor. Buna karşılık, yağlıboya çalışmalarında Kabaş, figürleme hareket eden, yer yer soyutlamayı deneyen ve böylece de bir stilizasyonu yansıtmış oluyor ancak. Bir dışavurumcu tutum. Anlatıma öncelikle yer veren plastik çalışmalardaki bu tehlikeli yoldan uzaklaşan siyah-beyaz tutumunun zamanla yağlıboya da geçeceğini gösteren belirtiler müjdelmekten geri kalmayan sanatçı Özer, yağlıboyanın katı ama o denli güçlülüğünü her nedense boğarak ve karanlık bir biçim ve duyuş içinde verirken gene ve yer yer Goya'nın coşkun, Daumier'nin kiskanç ve usta devisini bazı ilintileriyle yansıtıyor ve ancak boşlukta kalan bazı çizgi ve biçimleri de -belki de - biraz Meksika resminin uğruna harcıyor. Herne olursa olsun, Özer Kabaş bu ilk sergilemesiyle bir başarı çizgisinin üstünde görünmektedir.» (G. Elibal, Kim Derg. 18 Mart 1965, Yıl: 7, Cilt 23, sayı: 348, s. 31).

Günümüze uzanan basamaklanmasındaki örneklerinde ise Kabaş'ın toplumsal bir tutum içinde görüldüğü notlanabilir:

«Özer Kabaş'ın toplumsal yergi yöntemini plastik anlatımın aracı biçimine dönüştüren resimleri dışında, bu şokun, yerel fantaziye ilişkin boyutları içerdiği söylenemez... Özer Kabaş'ın mizah çeşnişisiyle pentür değerlerini ustaca bağdaştıran resimleri, güncel yaşama koşullarımızın ve siyasal tercih yöntemimizin de bir çeşit eleştirisini içermekte.» (Kaya Özsezgin - M. Sanat Derg. 30 Ocak 1976, Sayı: 169, s. 27, 'Ankara/Bir Grup Sergisi').

Kabaş, simgeci, coşkun, bireycil-toplumcu, sıcak-soğuk, aşkın duyarlı görselliğinde içerik ve biçim birlikteliğini araştırıyor, ustalığının kendilediğinde bir durmacasına, nitelemesi en uygun düşer, kendisine, denilmelidir, diyelim.